

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní Mgr. Kateřinou Peroutkovou v právní věci

žalobce: **E. B.**, narozený dne X
bytem X
zastoupený advokátem JUDr. Ludvíkem Hynkem
sídlem Václavské náměstí 2074/37, 110 00 Praha 1

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR, odbor azylové a migrační politiky**
sídlem Nad štolou 936/3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 6. 2025, č. j. OAM-274/ZA-ZA11-P11-2025,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou Městskému soudu v Praze domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 6. 2025, č. j. OAM-274/ZA-ZA11-P11-2025 (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž bylo rozhodnuto v řízení o udělení mezinárodní ochrany zahájeném na žádost žalobce podanou dne 6. 3. 2025 tak, že tato žádost byla shledána nepřipustnou podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

(dále jen „zákon o azylu“) a řízení o udělení mezinárodní ochrany bylo zastaveno podle § 25 písm. i) zákona o azylu.

II. Obsah žaloby

2. Žalobce nesouhlasil s tím, že by v řízení neuvedl žádnou novou skutečnost ve smyslu zákona o azylu. Je nesporné, že mezi Ruskou federací (dále též „RF“) a Ukrajinou existuje válka, obě strany používají drony, o kterých nelze předvídat, kde v Ruské federaci explodují, po žalobci nelze požadovat, aby se přestěhoval v rámci Ruska do takového místa, o kterém lze předpokládat, že tam drony létat nebudou. Ad absurdum by takový přístup šlo uplatňovat i vůči občanům Ukrajiny, neboť boje neprobíhají na celém jejím území.
3. Žalobce má odpor ke zbraním, nechce sloužit v žádné armádě, ani bojovat na Ukrajině či jinde. Žalovaný sice vycházel ze zpráv Informace OAMP ze dne 5. 3. 2025 ohledně návratů a Informace OAMP ze dne 15. 4. 2025 ohledně bezpečnostní a politické situace, ale skutečnosti z nich vyplývající neposoudil ve vzájemných souvislostech s důvodností obav žalobce. Přitom v RF je vojenská služba povinností a žalobce se obává povolání do armády.
4. Žalobce jako novou skutečnost doložil mobilní komunikaci mezi ním a jeho kamarádem z RF, kde varuje žalobce před určitou osobou, od níž je žalobce ohrožen na životě, žalovaný to posoudil jako nepodstatné pro řízení o žádosti.
5. V průběhu správního řízení žalobce uvedl, že si zajišťuje podklady pro uzavření partnerského vztahu, žalobce se svým partnerem uzavřeli dne X partnerský vztah, což dokládá kopií oddacího listu. Tím prokázal svoje tvrzení o příslušnosti k sexuální menšině a důvodnost svých obav. Žalovaný se nijak nevypořádal s informací vyplývající z čl. 3 Informace OAMP ze dne 15. 4. 2025, dle kterého oběti mučení a špatného zacházení jsou především osoby mj. sexuálních menšin. To přitom jednoznačně dokládá důvodnost obav žalobce z návratu do RF, neboť náleží k sexuální menšině. Žalovaný by se měl konkrétně vyjádřit k tomu, z jakých důvodů by žalobce neměl mít obavy z pronásledování z důvodu jeho příslušnosti k sexuální menšině. Připojil kopii oddacího listu ze dne X.
6. Žalovaný výše uvedeným porušil § 2 odst. 1, § 3, § 50 odst. 2, 3 a 4 a § 68 odst. 3 správního řádu.
7. Navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

8. Žalovaný nesouhlasil s žalobními námitkami, neboť shromáždil relevantní a aktuální informace o situaci v zemi původu, vycházel z dostatečně zjištěného stavu věci, přijaté řešení odpovídá konkrétním okolnostem daného případu a je patřičným způsobem odůvodněno.
9. Trval na tom, že žalobce ve své žádosti neuvedl žádné skutečnosti, které by bylo možné posuzovat jako nové ve smyslu zákona o azylu a kterými by se měl žalovaný znovu meritorně zabývat, v podrobnostech odkázal na napadené rozhodnutí.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

10. K obavám z dronových útoků uvedl, že rozloha Ruské federace je asi 17 100 000 km², což z ní činí největší stát světa, rozloha celé Ukrajiny je asi 603 000 km². Opravdu není namístě porovnávat situaci žalobce se situací Ukrajiny, kde občané čelí přímo vojenské agresi a další nepřímo trpí odloučením od blízkých, zhoršením dostupnosti veřejných služeb, ekonomickým propadem, atd. S ohledem na obrovskou rozlohu RF a omezenou lokaci dronových či raketových incidentů ze strany Ukrajiny není možné tvrdit, že občané RF jsou v obecném měřítku bezprostředně ohroženi. Žalobce se navíc nemusí vracet přímo do země původu, ale i jinam, kde mu bude umožněn vstup a pobyt.
11. K námitce nezohlednění mobilní komunikace s kamarádem uvedl, že jde o hrozbu ze strany soukromé osoby, přičemž od žalobce nezaznělo, že by se v této souvislosti obrátil na ruské orgány činné ve správním či trestním řízení. Za pronásledování by přitom bylo možné považovat leda odmítnutí veřejné moci, pokud by mělo povahu šikany z důvodů dle § 12 zákona o azylu. Taková azylově relevantní skutečnost však u žalobce nenastala.
12. K uzavření partnerství uvedl, že rodinné důvody nepatří mezi důvody pro udělení mezinárodní ochrany, takové okolnosti musí žalobce řešit dle zákona o pobytu cizinců. Mezinárodní ochrana je výjimečným institutem, který neslouží k legalizaci pobytu na území ČR.
13. Navrhl, aby soud žalobu zamítl.

IV. Obsah správního spisu

14. Ze správního spisu soud zjistil, že žalobce podal dne 6. 3. 2025 opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany. V poskytnutí údajů k žádosti uvedl, že je X, ale plánuje s partnerem uzavřít registrované partnerství, partner je občanem X. V Rusku si jej od 14 let všimla policie, nelíbil se jim jeho vzhled a sexuální orientace, policisté jej někdy zastavili a on se s nimi hádal. Žalobce v ČR pobývá od roku X. O mezinárodní ochranu žádá, protože se v jeho rodině na Ukrajině zhoršila situace, pro žalobce je to traumatické, na druhou stranu jeho děda je nacista a žalobce s ním nemůže mluvit. V Rusku jsou neustále dronové útoky, včera byl útok na Moskvu, X. Dále má přítele, se kterým chce uzavřít partnerství. Rusko se stalo nacistickým státem a on nechce nacisty podporovat. V Rusku má kamaráda, který mu řekl o jejich spolužákovi ze školy, že nyní prohlašuje, že až se žalobce vrátí, tak jej zabije, ten spolužák je homofob, nacista a podporuje válku. Žalobce s ním měl potíže už ve škole, proto nevěří, že by byl doma v bezpečí. V Rusku se lidé bojí vyjádřit nesouhlas, vládne tam ideologie, nebyl by tam v bezpečí kvůli státní politice, kvůli válce a kvůli lidem. Také by musel jít do války, ale on nechce zabíjet lidi.
15. Součástí správního spisu jsou dále Informace OAMP z 5. 3. 2025 – Ruská federace – Návraty občanů RF do vlasti, Informace OAMP ze dne 15. 4. 2025 - Ruská federace – Bezpečnostní a politická situace v zemi
16. Rozhodnutím žalovaného ze dne 8. 7. 2024, č. j. OAM-856/ZA-ZA11-P11-2023 bylo o předchozí žádosti žalobce rozhodnuto tak, že se mezinárodní ochrana neuděluje, žalobce nepodal opravný prostředek.
17. Žalobce dne 23. 6. 2025 doložil screenshoty konverzace s jeho kamarádem, které žalovaný nechal přeložit, nicméně konstatoval v napadeném rozhodnutí, že neobsahují žádné relevantní skutečnosti pro meritorní posouzení žádosti svědčící o jakýchkoli problémech, pronásledování či hrozbě vážné újmy ve smyslu zákona o azylu, z tohoto

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

důvodu je žalovaný při vydávání rozhodnutí nepoužil. Nepoužil ani fotokopii občanského průkazu přítele žalobce, samotný jejich vztah žalovaný nijak nezpochybňoval, avšak daný dokument neobsahuje dle žalovaného žádné relevantní informace k meritornímu posouzení žádosti.

18. V napadeném rozhodnutí ze dne 30. 6. 2025 žalovaný žádost posoudil podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu. Konstatoval, že se jedná o druhou žádost, shrnul průběh předchozího správního řízení, kdy žalobce žádal proto, že v ČR přišel kvůli neúspěšnému studiu o studijní pobyt, nepodařilo se mu získat pobyt za účelem sloučení s jeho přítelem, ve vlasti se obával případného odvodu do armády a války na Ukrajině, rovněž měl obavy kvůli nepodporování režimu a z problémů kvůli příslušnosti k LGBT komunitě. V minulém rozhodnutí z hlediska § 12 zákona o azylu žalovaný shledal, že žalobce nikdy ve státě původu problémy z taxativně vymezených důvodů neměl, a to ani v souvislosti s jeho opakovanými výjezdy do ČR za účelem studia, žádost shledal za účelovou, neboť žalobce to ani nepopíral a o mezinárodní ochranu požádal až po dvou letech pobytu po neúspěšné snaze prodloužit si pobytové oprávnění. Neshledal ani, že by žalobci hrozilo v souvislosti s jím tvrzenými důvody nebezpečí vážné újmy, žalobce nikdy problémy neměl, vlast opakovaně opouštěl a vracel se do ní, skoro každé léto létal na Krym za prarodiči s plným vědomím tamních orgánů, žalovaný své závěry podpořil informacemi o zemi původu, a to jak ohledně obecné bezpečnostní situace v Rusku, tak ohledně individuální situace žalobce. Porovnal důvody současné žádosti s důvody té předchozí a shledal, že motivy opakované žádosti jsou totožné s důvody tvrzenými v rámci předchozí žádosti, přičemž těmito důvody se již dostatečně zabýval v rámci předchozího řízení, žalobce neuvedl nic, co by bylo potřeba znovu meritorně hodnotit. Žalovaný k výbuchům v Moskvě uvedl, že v souvislosti s válkou na Ukrajině dochází v RF k omezenému počtu bezpečnostních incidentů v blízkosti hranic s Ukrajinou v Kurské, Bělgorodské a Brjanské oblasti, od roku 2023 se množí dronové útoky na letiště, ropná zařízení a energetickou infrastrukturu, a to i v místech vzdálenějších od hranic včetně Moskvy. Avšak vzhledem k obrovské rozloze Ruska a omezené lokalizaci těchto incidentů nelze tvrdit, že občané Ruska jsou v obecném měřítku bezprostředně ohroženi. Konstatoval, že ve své první žádosti žalobce uvedl, že nikdy neměl problémy se státní správou RF, policií, soudy či armádou, má čistý trestní rejstřík, avšak nyní uvádí, že od 14 let míval jisté potíže s policií. Toto tvrzení považoval za účelově uvedené s cílem dosáhnout opakovaného meritorního posouzení jeho žádosti, se kterou poprvé neuspěl. Na základě shromážděných informací o zemi původu shledal, že v Rusku nedošlo od doby posouzení první žádosti (X) k žádné změně, která by mohla představovat novou skutečnost ve smyslu § 11a odst. 1 písm. b) zákona o azylu. Žalovaný tak neshledal důvody pro opakované posouzení žádosti, neboť žalobce neuvedl žádnou novou skutečnost ve smyslu zákona o azylu, která by odůvodňovala opětovné vedení správního řízení a hodnocení důvodů udělení mezinárodní ochrany.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

19. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů; dále jen „s.ř.s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu ke dni vydání tohoto rozsudku, a to vzhledem k účinnosti článku 46 odst. 3 směrnice

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. 6. 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (dále jen „procedurální směrnice“), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

20. Soud ve věci rozhodl bez jednání, neboť účastníci řízení ve smyslu § 51 odst. 1 s.ř.s. souhlasili s projednáním věci bez nařízení jednání.
21. Podle § 11a odst. 1 zákona o azylu *podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, ministerstvo nejprve posoudí přípustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany, a to, zda uvedl nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které a) nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a b) svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a.*
22. Podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu *žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřípustná, podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřípustnou podle § 11a odst. 1.*
23. Podle § 10a odst. 2 zákona o azylu *je-li žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřípustná, neposuzuje se, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany splňuje důvody pro udělení azylu nebo doplňkové ochrany.*
24. Podle § 25 písm. i) zákona o azylu *řízení se dál zastaví, jestliže je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřípustná.*
25. Podle § 11a odst. 4 zákona o azylu *ministerstvo může z důvodů hodných zvláštního zřetele posoudit podanou opakovanou a další opakovanou žádost jako přípustnou.*
26. K tomu, aby se správní orgán mohl znovu věcně zabývat opakovanou žádostí žadatele o udělení mezinárodní ochrany, je nezbytné, aby existovaly nové skutečnosti nebo zjištění, které mají určitou přidanou hodnotu a kvalitu oproti předchozí žádosti. Z tohoto pravidla vychází judikatura Nejvyššího správního soudu, který v rozsudku ze dne 11. 6. 2009, č. j. 9 Azs 5/2009-65, dospěl k závěru, že: „*hlavním smyslem a účelem možnosti podat opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany je postihnout případy, kdy se objeví takové závažné skutečnosti, které by mohly ovlivnit hmotněprávní postavení žadatele a které nemohl uplatnit vlastní vinou během předchozího pravomocně ukončeného řízení. Při opakovaném podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany je proto nutno důsledně dbát na splnění těchto podmínek, které mají na straně jedné garantovat určitou přidanou hodnotu této nové žádosti, jenž může vést k jinému rozhodnutí než u žádosti předchozí, a na straně druhé zajistit, aby nedocházelo k účelovému podávání opakovaných žádostí.*“ V tomto rozsudku dále uvedl, že „*zpravidla se přitom může jednat o takové skutečnosti, ke kterým došlo během času a jako takové lze připomenout zejména změnu situace v zemi původu nebo změnu poměrů ve vztahu k osobě žadatele, např. udělení azylu matce nezletilé žadatelky, jejíž žádost již byla pravomocně zamítnuta; k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 11. 2008, č. j. 9 Azs 14/2008-57.*“ Zdůraznil současně, že věcné projednání opakované žádosti je výjimkou, „*kterou je třeba vykládat restriktivně tak, aby byl respektován jeden ze základních principů rozhodování ve veřejném právu, a sice princip právní jistoty, jehož výrazem je i překážka věci pravomocně rozhodnuté.*“ K tomu obdobně též rozsudek NSS ze dne 27. 6. 2019, č. j. 6 Azs 15/2019-27.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

27. Na tyto závěry NSS navázal v rozsudku ze dne 25. 4. 2018, č. j. 6 Azs 60/2018-43, kde vyšel z toho, že za nové skutečnosti, na jejichž základě lze věcně posoudit opakovanou žádost o mezinárodní ochranu, nelze považovat jakékoliv nové skutečnosti nebo zjištění, ale pouze takové, které by prima facie mohly mít dopad do hmotněprávního postavení žadatele. Uvedl, že: „*obecně tedy žalovaný může řízení o opakované žádosti o mezinárodní ochranu zastavit proto, že se tvrzené skutečnosti přímo netýkají žadatele nebo jsou na první pohled azylově irelevantní.*“
28. Ke kritériím posuzování opakovaných žádosti rozšířený senát NSS v rozsudku ze dne 6. 3. 2012, č. j. 3 Azs 6/2011-96, uvedl, že „*odůvodnění správního rozhodnutí o zastavení řízení pro nepřipustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany musí obsahovat zdůvodněný závěr správního orgánu o tom, že 1) žadatel v opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany neuvádí žádné nové skutečnosti či zjištění relevantní z hlediska azylu nebo doplňkové ochrany, resp. 2) pokud takové skutečnosti či zjištění uvádí, pak pouze takové, které mohl uplatnit již v předchozí žádosti, a 3) že nedošlo k takové zásadní změně situace v zemi původu, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany.*“
29. Z uvedeného je patrné, že k věcnému posouzení opakované žádosti o mezinárodní ochranu lze přistoupit pouze za splnění stanovených podmínek. Soud shledal, že žalovaný se v souladu se zákonem a judikaturou dostatečně zabýval tím, zda tyto podmínky byly splněny, a došel ke správnému závěru, že splněny nebyly.
30. Žalovaný se jednak k tvrzení žalobce ohledně obavy z dronových útoků zabýval tím, zda od doby posouzení předchozí žádosti došlo k zásadnímu zhoršení bezpečnostní situace v zemi původu. Na základě zcela aktuální Informace OAMP ze dne 15. 4. 2025 zjistil, že v Rusku sice v souvislosti s konfliktem na Ukrajině dochází k bezpečnostním incidentům, tyto jsou však lokalizovány do jmenovaných několika hraničních oblastí, tedy se v žádném případě netýkají celého rozsáhlého území Ruska. Dochází i k útokům dronů, a to na letiště, ropná zařízení a energetickou infrastrukturu, nejsou tedy zmíněny civilní cíle. Jak správně uvedl žalovaný, tyto lokalizované a/nebo občasné bezpečnostní incidenty nejsou takového rázu, že by mohly představovat novou skutečnost ve smyslu § 11a odst. 1 zákona o azylu. Nepředstavují totiž totální konflikt, ani riziko, které by se ve značné míře dotýkalo podstatné části obyvatel Ruska. Takové skutečnosti tedy nemohou odůvodnit, aby se žalovaný žádostí žalobce znovu zabýval meritorně. Jak žalovaný zjistil, bezpečnostní situace v Rusku je zcela nesrovnatelná se situací na Ukrajině, která je již několik let vystavena agresi ze strany Ruské federace. Soud v tomto odůvodnění neshledal pochybení.
31. Pokud jde o namítanou obavu žalobce z odvodu do armády, je třeba uvést, že již v první žádosti žalobce uváděl, že se bojí případného odvodu do armády a vyslání do války na Ukrajině. První žádost žalobce již byla meritorně a pravomocně posouzena. Nemůže se tak jednat o novou skutečnost, která by odůvodňovala opakované meritorní posouzení.
32. Žalobce též namítal, že žalovaný se nevypořádal s tím, zda žalobci nehrozí pronásledování z důvodu jeho příslušnosti k sexuální menšině. K tomu ovšem soud konstatuje, že žalobce již v rámci prvního řízení sdělil žalovanému, že je homosexuální orientace a že se z tohoto důvodu obává problému po návratu do Ruské federace. Opět se tedy nemůže jednat o nové skutečnosti, které nebyly předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

ukončeném řízení. Na tom nemůže nic změnit ani skutečnost, že žalobce dle svého tvrzení aktuálně uzavřel oficiální partnerský svazek se svým partnerem, jedná se totiž o stále stejnou skutečnost, tedy příslušnost k sexuální menšině. S ohledem na to soud neprováděl k důkazu oddací list předložený žalobcem, neboť by to bylo nadbytečné. Tato otázka tedy v daném případě není důvodem k tomu, aby opakovaná žádost žalobce byla posouzena jako přípustná. Ve smyslu § 10a odst. 2 zákona o azylu pak platí, že je-li žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřipustná, neposuzuje se, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany splňuje důvody pro udělení azylu nebo doplňkové ochrany. Žalovaný tudíž v současném řízení nemusel posuzovat, zda žalobci pro jeho příslušnost k sexuální menšině hrozí v Ruské federaci pronásledování nebo vážná újma.

33. Žalobce v žalobě konstatoval, že jako novou skutečnost doložil mobilní komunikaci mezi ním a jeho kamarádem z RF obsahující varování pro žalobce před určitou osobou, žalovaný to však posoudil jako nepodstatné pro řízení o jeho žádosti. Tím však žalobce nevymezil žádnou konkrétní námitku a nespecifikoval, z jakého důvodu s posouzením žalovaného nesouhlasí. Soud tak k tomu pouze ve shodě s žalovaným uvádí, že se nejedná o skutečnost, která by svědčila pro opakované meritorní posouzení žádosti. Otázky příslušnosti žalobce k sexuální menšině a její azylové relevance již byly řešeny v předchozím řízení, přičemž žalobce nyní nezmiňuje, že by se v souvislosti se svým bývalým spolužákem obával nečinnosti či nedostupnosti ochrany státních orgánů v zemi původu. V takovém případě se však nemůže jednat o skutečnost svědčící o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a. V případě jednání soukromých osob totiž musí žadatel nejprve využít všech prostředků ochrany, které nabízí jeho domovský stát, přičemž potenciální důvod k udělení mezinárodní ochrany by mohl nastat teprve tehdy, kdy by ochrana v zemi původu selhala nebo byla nedostatečná. Samotná hrozba ze strany soukromých osob však není dostačující. K tomu viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 3. 2004, č. j. 6 Azs 8/2003 – 44.
34. V daném případě tedy nebyly splněny podmínky pro to, aby opakovaná žádost žalobce mohla být připuštěna k meritornímu přezkumu. Žalovaný to v napadeném rozhodnutí zcela dostatečně, přezkoumatelně a věcně správně odůvodnil.
35. Na základě shora uvedeného soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji dle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
36. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 17. prosince 2025

Mgr. Kateřina Peroutková v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.